

[Otto Mørch.]

med hensyn til ratificering, og jeg har endvidere bemærket, at såvel Den interparlamentariske Union som Europarådet og Nordisk Råd kraftigt har henstillet, at konventionen gennemføres hurtigt. Det vil vi gerne medvirke til.

Thestrup: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til det fremsatte lovforslag. Som der er redegjort for af ministeren, er det nødvendigt at foretage de foreslåede ændringer af straffeloven, hvis det skal være muligt for danske domstole at pålægge straf for en hvilken som helst kapring af et luftfartøj og for visse voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen.

Der kan med flykapringen være forbundet en overordentlig stor fare for sikkerheden i luften, og det er rimeligt at ramme forbrydelsen med strenge straffe. Om de skal være lige akkurat, som de er foreslået, eller ej, er jeg villig til at tale om i udvalget.

Når vi har foretaget de foreslåede ændringer, men heller ikke før, kan vi ratificere den konvention, der på initiativ af ICAO er udarbejdet om bekæmpelsen af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Det tror jeg er meget gavnligt, og på mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Der er jo nok, som de to tidligere ordførere nævnte, enkelte ting, som vi må se på i retsudvalget.

Selve straffebestemmelsen er måske meget begrænset formuleret, idet den kun drejer sig om en forbrydelse begået om bord i et luftfartøj, det vil altså sige fra starten til landingen. Nu falder vel de almindelige bestemmelser om forsøg og medvirken ind under lovbestemmelsen, men jeg synes, det er vigtigt, at det indskræpes, at også forsøg og medvirken er i allerhøjeste grad strafbart.

Vi har hidtil her i landet været forskånet for luftkapringer bortset fra den episode, som også blev nævnt af hr. Otto Mørch om en polak, der bemægtigede sig et polsk luftfartøj og landede i Kastrup. Jeg tror, at en af grundene til, at vi har været forskånet herfor, er det ganske overordentlig dygtige arbejde, der udføres af kriminalpolitiet i Kastrup, og som jeg synes der er al mulig

grund til at påskønne. For det er jo almindelig bekendt, at det ikke har manglet på i hvert fald intentioner fra visse grupper side.

Men den mest effektive sanktion — og jeg er enig i hr. Otto Mørchs bemærkninger om, at strafferammen ikke er det ganske afgørende for den generalpræventive virkning — vil vel nok være den, som jo ikke er udelukket, at man gør det klart, at luftpirater, der havner på dansk territorium, vil blive udleveret til det land, hvorfra de kom. Det vil efter min opfattelse være den mest effektive trussel og den mest effektive afskrækkelse for dem, der tror, at man uden videre kan søge asyl i Danmark ved at bemægtige sig et luftfartøj.

Jeg finder det rigtigt, at der indsættes en særlig bestemmelse vedrørende denne specielle handling, som jo er af ganske overordentlig farlig karakter og også er forstyrrende for lufttrafikken. Selv om der ikke er sket så forfærdelig mange ulykker under flykapringer, må man ikke glemme, at der kan være folk med svage nerver, som ikke holder så forfærdelig meget af at se et par forbrydere med maskinpistoler vandre op og ned i cockpittet. Der er da også et vist hensyn at tage til sikkerheden i den almindelige lufttrafik.

Vi ser derfor meget gerne, at disse bestemmelser gennemføres med den virkning, de kan have.

Konventionen har jo også måttet begrænses meget stærkt til egentlige straffebestemmelser og har i virkeligheden ikke taget hul på det, som efter min opfattelse er det helt afgørende, nemlig at det bliver almindelig international praksis, at luftpirater udleveres til de lande, hvorfra de kommer. Det gælder naturligvis ikke de lande, der med kyshånd tager imod luftpirater. Over for dem har en sådan bestemmelse ikke nogen synderlig virkning, men blandt civiliserede nationer vil det utvivlsomt være rigtigt, at man gør det til praksis, at luftpirater sendes tilbage, uanset hvad deres skæbne bliver. Så er de advaret.

Else-Merete Ross: I betragtning af det stigende antal flykapringer, der har bragt passagerers og besætningsmedlemmers sikkerhed i fare, er det rimeligt, at stater i fællesskab træffer effektive forholdsregler imod